

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

OIE SHARE

ปีที่ 6 ฉบับที่ 58 มกราคม 2560

นโยบายเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และเครือข่ายการผลิตของไทย กับสาธารณรัฐประชาชนจีน

**Sharing : 50 ปี องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Industrial
Development Organization: UNIDO)
กับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย**

เก็บค่าเช่า : 1500 บาท เขตปกครองพิเศษ
เมืองแห่งความสุขต้นแบบการพัฒนาศาสตร์ที่ยั่งยืนของสาธารณรัฐเกาหลี

Contents

ประจำเดือนมกราคม 2560

Econ Focus	นโยบายเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และเครือข่ายการผลิตของไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน	3
Sharing	50 ปี การก่อตั้ง องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) กับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย	7
Econ Review	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนพฤศจิกายน 2559	10
เก็บมาเล่า	เซจง เขตปกครองพิเศษเมืองแห่งความสุข ต้นแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนของสาธารณรัฐเกาหลี	12
Movement		15

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านทุกท่าน ผ่านเทศกาลปีใหม่กันไปได้ไม่นานหวังว่าคุณผู้อ่านคงมีความสุขในการเริ่มต้นกับสิ่งใหม่ ๆ OIE SHARE ฉบับเดือนมกราคม 2560 ก็เช่นกันค่ะทางบรรณาธิการยังมีสาระความรู้นำมาฝากคุณผู้อ่านเช่นเคย เริ่มจาก **Econ Focus** พบกับ **นโยบายเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและเครือข่ายการผลิตของไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน** และในคอลัมน์ **Sharing** พบหัวข้อ **50 ปี การก่อตั้งองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) กับการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย** ส่วนสถานการณ์การผลิตอุตสาหกรรมประจำเดือนพฤศจิกายน 2559 จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ สุดท้ายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ **เก็บมาเล่า เซจง ศูนย์กลางต้นแบบการพัฒนาเมืองแห่งความสุขของเกาหลี**

ฉบับนี้เรายังเปิดรับความคิดเห็นของคุณผู้อ่านทุกช่องทาง ขอบขอบคุณผู้อ่านที่ติดตาม OIE SHARE มาโดยตลอด พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

ศิริรุจ จุลกะรัตน์

ผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วิรัชศักดิ์ ศุภประเสริฐ

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย

รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมอมีสุข, นาฏนดา จันทร์สุข,

ชาลี ชันศิริ, สมพิศ นาคสุข, ปัญชาน ศรีสังข์,

เจษฎา อุดมกิจมงคล, ประวีรา โพธิ์สุวรรณ,

กฤษฎา นุรักษ์, จักรพันธ์ เต็นดวงบริพันธ์,

บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์, รัชวิน บุตตะวงษ์,

อภิฤดี บางรัต

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieshare@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน

หากต้องการนำข้อเขียนหรือบทความในฉบับ ไปตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดกรุณาอ้างอิงแหล่งที่มา.

นโยบายเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และเครือข่ายการผลิตของไทยกับ สาธารณรัฐประชาชนจีน

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ดำเนินการศึกษา “โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน (ยุทธศาสตร์การพัฒนาคือความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศจีน ระยะที่ 2” โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และแผนการพัฒนาคือความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของไทยกับประเทศจีนในลักษณะ “หนึ่งมณฑลหนึ่งประเทศ” เพื่อเจาะลึกแนวทางการพัฒนาคือความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมเป็นรายมณฑล ในการส่งเสริมและพัฒนาคือเชื่อมโยงด้านเครือข่ายการผลิต โลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทานระหว่างไทยและรายมณฑลของจีนโดยได้ดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการฯ ระยะที่ 1 ซึ่งได้มีการศึกษาในพื้นที่มณฑลที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจของจีนไปแล้ว 5 มณฑล ได้แก่ เซี่ยงไฮ้ อานฮุย หูเป่ย์ ฉงชิ่ง และ เสฉวน¹ โดยโครงการฯ ระยะที่ 2 พบว่า ในภาพรวมนโยบายระหว่างประเทศของจีนที่สำคัญและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการพัฒนาของไทย ประกอบด้วย 4 นโยบาย ดังนี้

● นโยบายก้าวออกไป หรือ Going-out Policy

มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดตลาดของจีน และส่งเสริมให้นักลงทุนของจีนก้าวออกไปลงทุนในต่างประเทศ โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในต่างประเทศให้ได้ 150 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ภายในปี 2558 รวมทั้งเพื่อขยายตลาดและสร้างแบรนด์สินค้าจีนในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น โดย 12 อุตสาหกรรมที่จีนผลักดันภายใต้นโยบายดังกล่าว ได้แก่ เหล็กกล้า แร่ธาตุ วัสดุก่อสร้าง รถไฟฟ้า อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมรถยนต์ เครือข่ายไร้สาย วิศวกรรมเครื่องจักร อุตสาหกรรมทางอากาศ การบิน และวิศวกรรมทางทะเล

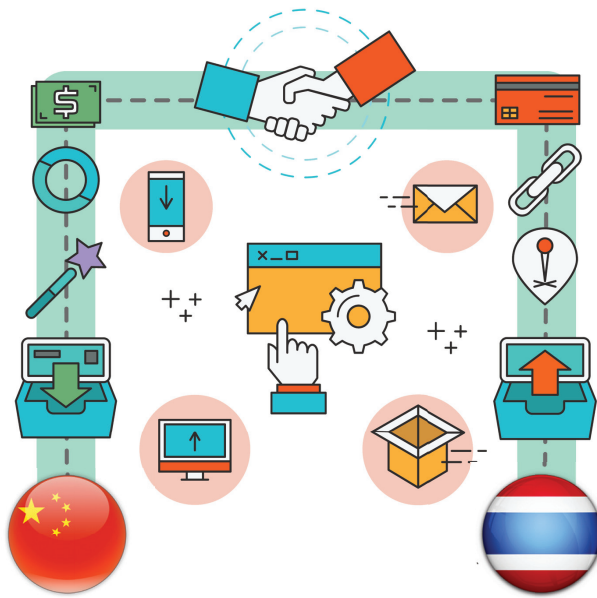
● นโยบาย "One Belt One Road" หรือ “OBOR”

เป็นยุทธศาสตร์ “ย่อโลก” เชื่อมจีนกับเอเชีย ยุโรป และแอฟริกา ซึ่งเป็นเมกะโปรเจกต์ของรัฐบาลจีนที่ไม่ได้มีเฉพาะมิติของการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกเท่านั้น หากยังมีนัยครอบคลุมไปถึงเรื่องการเมือง สังคม วัฒนธรรม เพื่อแสวงหาเครือข่ายในการถ่วงดุลกับประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา โดยครอบคลุมการสร้างเส้นทางคมนาคม 2 เส้นทางหลักคือ Silk Road Economic Belt เป็นเส้นทางสายไหมทางเศรษฐกิจทางบก และ 21st Century Maritime Silk Road เป็นเส้นทางสายไหมทางทะเล

● ธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย

(Asian Infrastructure Investment Bank: AIIB) จัดตั้งขึ้นเพื่อเสนอความช่วยเหลือด้านการเงินและแหล่งเงินทุนทางเลือกให้แก่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย สำหรับนำไปลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ทั้งด้านการขนส่ง พลังงาน โทรคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ โดยส่งผลให้ไทยมีแหล่งเงินทุนแห่งใหม่ รวมถึงการมีสิทธิมีเสียงในองค์กรระหว่างประเทศมากขึ้นผ่าน AIIB

¹โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้านยุทธศาสตร์การพัฒนาคือความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศจีนรายมณฑลระยะที่ 1, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, ตุลาคม 2557

อย่างไรก็ตามการที่ไทยเข้าเป็นสมาชิกและพึ่งพาแหล่งเงินทุนจาก AIB ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงรายละเอียดการกู้ยืมให้มีความเหมาะสมและคุ้มค่าต่อต้นทุนด้วย

● **นโยบาย E-commerce** เป็นธุรกิจที่สามารถเพิ่มและขยายช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการให้แพร่หลายมากขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่าย และยังช่วยอำนวยความสะดวกและประหยัดเวลาสำหรับผู้บริโภค สำหรับธุรกิจ E-commerce ในจีน แม้จะเริ่มขึ้นในช่วงเวลาไม่นาน เมื่อเทียบกับประเทศอื่น แต่กลับพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ด้วยระบบการให้บริการที่ครบวงจร อีกทั้งจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ ต้องใช้เวลาและมีระยะทางการขนส่งสินค้าค่อนข้างไกล จึงใช้ระบบ E-commerce มาบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบโลจิสติกส์ อำนวยความสะดวกด้านการค้า ตั้งแต่การส่งสินค้า และการกระจายสินค้า และจัดตั้งพื้นที่คลังสินค้ารองรับการนำเข้า-ส่งออกสินค้า โดยคลังสินค้าหลายแห่งของจีนตั้งอยู่ ณ บริเวณท่าเรือซึ่งเป็นการประหยัดต้นทุนด้านการขนส่ง

บทลงโทษเป้าหมาย เชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตไทยและจีน

สำหรับบทลงโทษเป้าหมายที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงด้านอุตสาหกรรมระหว่างไทยและจีนอีก 5 มณฑล ผลการศึกษาพบว่า มณฑลกว่างตุ้ง ผู้เจี้ยน เจ้อเจียง เจียงซู และซานตงมีโอกาสนในการพัฒนาความร่วมมือด้านเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและเครือข่ายการผลิตกับประเทศไทย โดยแต่ละมณฑลมีศักยภาพต่อปัจจัยในการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านเครือข่ายการผลิตกับประเทศไทย ดังนี้

มณฑลซานตง เป็นที่ตั้งของ Rubber Valley ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่บนพื้นที่กว่า 1,200 ไร่ ในเมืองชิงเต่าเพื่อเป็นพื้นที่ให้บริษัทในอุตสาหกรรมยางตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ทั้งในด้านการผลิต การวิจัย และนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาตั้งฐานการผลิต มีการผลิตยางรถยนต์คิดเป็นร้อยละ 40 ของยอดผลิต

ทั้งหมด ซึ่งมากที่สุดในประเทศจีน มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่พืชกว่า 3,100 ชนิด ผลไม้กว่า 90 ชนิด ซึ่งแต่ละเมืองล้วนเป็นแหล่งผลิตผลไม้ที่ขึ้นชื่อของจีน นอกจากนี้ยังเป็นมณฑลที่มีปริมาณสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกมากถึง 1 ใน 4 ของจีน และเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการลงทุนจากต่างชาติสูงเป็นอันดับ 1 ของมณฑล มีเขตอุตสาหกรรมอาหารที่สำคัญที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ 3 เขต เช่น Yantai Economic and Technological Development Zone (จัดอยู่ในอันดับ AAA) Jinan High-tech Industrial Development Zone (จัดอยู่ในอันดับ A)

มณฑลเจียงซู เป็นฐานอุตสาหกรรมที่สำคัญของจีน โดยเฉพาะการผลิตสินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ซึ่งมีมูลค่าการผลิตสูงสุดเป็นอันดับ 1 ของมณฑล ขณะเดียวกันยังสูงเป็นอันดับต้น ๆ ของจีน โดยมีการจ้างงานในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุดเป็นอันดับ 1 และมีนโยบายการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมแห่งชาติ เช่น Leading Industries (IT and machinery manufacturing) เน้นพัฒนาทางไอทีและเครื่องจักร เป็นที่ตั้งของเขตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐทั้งหมด 12 เขต โดยเขตอุตสาหกรรมชั้นนำ (อันดับ AAA) ที่สำคัญส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ที่เมืองซูโจวและหนานจิง นอกจากนี้เจียงซูเป็นมณฑลที่ที่ชื่อเสียงในด้านการผลิตผ้าและผ้าไหมเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุดเป็นอันดับ 2 ของมณฑล มีเขตอุตสาหกรรมที่สำคัญที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐ ทั้งหมด 3 เขต ส่วนใหญ่จะอยู่ทางตอนใต้ของมณฑล (เมืองหนานถง และจางเจียงกิง) โดยแบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2 เขต

มณฑลเจียงซู เป็นฐานอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ เช่นเมืองเวินโจว ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ฐานการผลิตที่สำคัญของจีน และได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่ธุรกิจภาคเอกชนมีศักยภาพเข้มแข็งระดับแนวหน้าของจีน โดยเน้นการผลิตรองเท้าและการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุดเป็นอันดับ 1 ของมณฑล มีการจ้างงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอจำนวนมาก และเป็นหนึ่งในพื้นที่เขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซีเกียง ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญทางภาคตะวันออกของจีน โดยมีเขตอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐ นอกจากนี้ ยังเป็นมณฑลที่มีการผลิตตุ๊กตาทำด้วยยางรายใหญ่ที่สุดของโลก และมีตลาดค้าส่งสินค้าเกษตรขนาดใหญ่

มณฑลฝูเจี้ยน เป็นมณฑลที่ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโดยมีตราสินค้าที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในระดับประเทศประมาณ 20 ตราสินค้า และเป็นมณฑลที่มีการปลูกสินค้าเกษตร เช่น ลำไย อ้อยและชา ที่สำคัญมากที่สุดมณฑลหนึ่งของจีน รวมถึงยังเป็นฐานการผลิตสินค้าประมงที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศ เป็นฐานอุตสาหกรรมอาหารที่สำคัญของประเทศ อาทิ เมืองจางโจว ที่ได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งข้าวปลาอาหารและดอกไม้

โดยที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ กำหนดให้เมืองจางโจว เป็นอุตสาหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป เมืองเฉียนโจว เป็นอุตสาหกรรมขนมขบเคี้ยว และเมืองอู่อ๋านซีและหนิงเต๋ เป็นเขตการแปรรูปใบชา นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งค้าส่งสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่นนครฝูโจว เป็นตลาดค้าส่งสินค้าเกษตร เมืองเซี่ยเหมิน เป็นทั้งตลาดค้าส่งสินค้าเกษตรและตลาดขายส่งผลไม้ โดยมีเขตอุตสาหกรรมอาหารที่สำคัญที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ 3 เขต

มณฑลกว่างตุ้ง เป็นมณฑลที่มีการจ้างงานในอุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์เป็นจำนวนมากมีการผลิตยางรถยนต์สูงเป็นอันดับ 2 ของประเทศ และเป็นฐานการผลิตรถยนต์โดยสารที่สำคัญของจีน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลัก ที่มีความต้องการใช้ยางพาราสูงมีเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานที่แข็งแกร่ง และยังเป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าที่สำคัญของจีนที่รวบรวมแบรนด์ชื่อดังของจีน เช่น TCL, Skyworth, Lenovo, ZTE และ Huawei นอกจากนี้ ยังเป็นมณฑลที่มีเขตการพัฒนาเศรษฐกิจ Greater Pearl River Delta” (GPRD) ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของจีนและเอเชีย โดยเน้นการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และประกอบสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑล และแบ่งพื้นที่การผลิตแบ่งตามอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน เช่น เทคโนโลยีการสื่อสารและอิเล็กทรอนิกส์ที่เมืองเซินเจิ้น อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ที่เมืองตงก่วน มีเขตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ทั้งหมด 10 เขต โดยเขตอุตสาหกรรมชั้นนำ ที่สำคัญส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ที่เมืองกว่างโจว และเมืองเซินเจิ้น

สาขาอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์เป้าหมายที่สามารถพัฒนาการเชื่อมโยงด้านเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยกับมณฑลเป้าหมายของจีนผลการศึกษาค้นพบ ดังนี้

อุตสาหกรรมยางพารา พบว่าผลิตภัณฑ์ที่มีโอกาสในการเชื่อมโยงด้านเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยกับมณฑลซานตงและกว่างตุ้ง คือ ยางคอมปาวด์ (Compounded Rubber : HS 4005) ล้อยางรถยนต์ (HS 4011) และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ผลิตจากยางพารา โดยในการเชื่อมโยงด้านเครือข่ายการผลิตคือ การส่งเสริมความร่วมมือด้านเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยกับมณฑลซานตงและกว่างตุ้งโดยกลยุทธ์ในการดำเนินงาน ได้แก่ การจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพาราในมณฑลซานตงและกว่างตุ้ง การตั้งหน่วยงานประสานความร่วมมืออุตสาหกรรมยางพาราไทย-ซานตงและกว่างตุ้ง ภายใต้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย การตั้งศูนย์ข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมยางพาราแบบครบวงจรระหว่างไทยกับมณฑลซานตงและกว่างตุ้ง และการเป็นพันธมิตรด้านยางพาราระหว่างไทยและมณฑลซานตง

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าผลิตภัณฑ์ที่มีโอกาสในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยและมณฑลเจียงซู คือ แผงวงจรไฟฟ้า (สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่รองรับ IoT (Internet of Thing)) โดยกลยุทธ์การเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างไทยกับมณฑล

เจียงซู คือ การร่วมทุนผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าระหว่างไทยกับมณฑลเจียงซู เพื่อการส่งออกในตลาดอาเซียนและเอเชีย โดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการจัดตั้งโรงงานผลิตในรูปแบบ OEM เครื่องใช้ไฟฟ้าแบรนด์ไทย โดยชูจุดขาย Made in Thailand และการร่วมทุนผลิตชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในพื้นที่ EEC (Eastern Economic Corridor) ของไทย เพื่อส่งออกไปยังตลาดโลก

อุตสาหกรรมมันสำปะหลัง พบว่าผลิตภัณฑ์ที่มีโอกาสในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยและมณฑลซานตง ผู้เจียนและกว่างตุ้ง คือ มันเส้นและแป้งมันสำปะหลัง โดยกลยุทธ์ในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต คือ การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างไทยกับจีนด้วยการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลมันสำปะหลังไทย-จีน เพื่อเป็นหน่วยข่าวกรองเชื่อมโยงข่าวสาร ด้านราคา ปริมาณการผลิต แนวนโยบาย ความต้องการมันสำปะหลัง ครอบคลุมทั้งวงจรต้นน้ำ-ปลายน้ำ และการร่วมกันพัฒนาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ด้วยการร่วมทุนผลิตผลิตภัณฑ์ที่ไทยได้มีการพัฒนาแล้ว เช่น การพัฒนาไฮโดรเจลจากมันสำปะหลังเพื่อการใช้งานทางการแพทย์ การใช้โซลโซลในการผลิตแป้งมันสำปะหลังเพื่อเพิ่มมูลค่าและการพัฒนาขนมปังปราศจากกลูเตนจากฟลาวมันสำปะหลัง เป็นต้น

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม พบว่าผลิตภัณฑ์ที่มีโอกาสในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตระหว่างไทยกับจีน คือ ผ้าทอ โดยกลยุทธ์ในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตคือ การร่วมมือกันผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูประหว่างไทย มณฑลเจ้อเจียง ผู้เจียนและฮองกง โดยใช้ผ้าไหมไทยเป็นวัตถุดิบในการผลิตใช้ศักยภาพการผลิตของมณฑลเจ้อเจียงและผู้เจียนและการทำการตลาดของฮองกง

สำหรับผลการศึกษาประโยชน์และปัญหาอุปสรรคของไทย ในการดำเนินงานภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ACFTA) พบว่า ไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าไปตลาดจีน และมีโอกาสไป ลงทุนในจีนมากขึ้นซึ่งสามารถแก้ปัญหาด้านต้นทุนการผลิต อาทิ ด้านแรงงาน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม จากการที่ปัจจุบัน จีนได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้ การทุ่มตลาด (Anti-dumping: AD) และมาตรการภาษีปกป้อง การนำเข้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measure: SG) จากประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้จีนต้องขยายฐานการผลิตไปต่างประเทศ โดยเฉพาะ ประเทศในกลุ่มอาเซียนซึ่งเป็นเป้าหมายในการลงทุนของจีนเพื่อ ส่งผ่านสินค้าไปยังประเทศอื่น ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ เฝ้าระวังสินค้า จากอาเซียนมากขึ้น สำหรับปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินงาน ตามความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน พบว่า ประโยชน์ที่ได้รับ จากสิทธิประโยชน์ในบางรายการสินค้านั้นน้อยกว่าต้นทุนที่เพิ่มขึ้น จากการปฏิบัติตามกฎระเบียบเพื่อขอใช้สิทธิประโยชน์ ส่งผลให้ ผู้ประกอบการไม่มีการใช้สิทธิ ภู่ว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้ามีความ เข้มงวดจนผู้ประกอบการไม่สามารถผลิตได้ตามเกณฑ์หรือไม่ สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตของไทย ประเทศผู้นำเข้ายังมีการ ใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีหลายมาตรการ ประเทศ จีนมีระบบการจัดเก็บภาษีที่ซับซ้อน ผู้ประกอบการจีนมีต้นทุน การผลิตที่ต่ำกว่าไทยส่งผลให้ผู้ประกอบการในบางสินค้าของไทย เสียประโยชน์ การกระจายสินค้าเข้าสู่ตลาดประเทศจีนมีความ ยากลำบาก เนื่องจากรัฐบาลจีนควบคุมระบบขนส่งและโลจิสติกส์ ในประเทศทั้งหมด ทำให้ไทยกระจายสินค้าเข้าจีนได้ยาก และ การบริหารจัดการขนส่งสินค้าในจีนในบางพื้นที่ยังมีปัญหา

ด้านผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการเจรจาเปิดตลาดเพิ่มเติม ในรายการสินค้าอ่อนไหวและสินค้าอ่อนไหวสูงของสินค้า อุตสาหกรรม ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ACFTA) จากจำนวน 1,026 รายการโดยศึกษาตามเงื่อนไขที่กำหนด ในเบื้องต้นพบว่ามีเพียงกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์เพียง 38 รายการ ที่อาจจะมีความเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม สินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ไม่สามารถเปรียบเทียบกับจีนได้ เนื่องจากจีนมีขนาดการผลิตใหญ่ มีเงินทุนสูงและมีการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มากกว่าไทยหลายเท่าตัว แต่ภาพ ลักษณะของสินค้าจีนยังมีข้อด้อยในด้านของคุณภาพและระยะเวลา การใช้งานเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าของไทยพบว่าเป็นที่ยอมรับ ในด้านคุณภาพสูงกว่าจีน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่ง ประชาสัมพันธ์สินค้า Made in Thailand เพื่อขยายตลาดสินค้า จากไทย และดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาผลิตสินค้า

ที่ประเทศไทยเพื่อให้ได้ตราสินค้าคุณภาพและควรกำกับควบคุม ดูแลคุณภาพของสินค้าอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษามาตรฐานของ สินค้าไทยให้ยั่งยืน ทั้งนี้ขอเสนอแนะสำหรับภาครัฐหากต้องมีการเจรจาเปิดตลาดเพิ่มเติมในทุกสาขาอุตสาหกรรม ได้แก่

ต้องการให้ภาครัฐเพิ่มช่องทางการแสดงความคิดเห็นด้านการ เปิดตลาดสินค้าให้ทั่วถึง เนื่องจากผู้ประกอบการรายเล็กในระดับ SMEs ไม่สามารถเข้าถึงการประชุมที่เป็นทางการมากนัก เพื่อจะ ได้รับทราบข้อมูลในการนำไปปรับตัวทางธุรกิจได้ทันเวลา

การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานภาครัฐควรดำเนินการ อย่างรวดเร็วและทั่วถึง เนื่องจากที่ผ่านมาผู้ประกอบการจำนวนมากไม่ทราบข้อมูลการเปิดตลาดสินค้า ส่งผลให้ได้รับผลกระทบ อย่างมาก

การบูรณาการข้อมูล งานวิจัย การศึกษา การวิเคราะห์ต่าง ๆ ร่วมกันเป็นสิ่งที่ถูกต้องและควรศึกษาลงในรายละเอียดแต่ละ สาขาอุตสาหกรรมให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น สำหรับการเปิดเสรีสินค้า อ่อนไหวสูง ขอให้หน่วยงานภาครัฐเพิ่มความละเอียดและรอบคอบ ในการศึกษาแนวทางการเจรจาแบบบูรณาการทุกภาคส่วน ที่ได้รับผลกระทบ

ปัจจุบัน กลไกการสร้างความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของ ไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงาน ของไทย ได้แก่ 1) กระทรวงการต่างประเทศ - แผนปฏิบัติการร่วม ว่าด้วยความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ ไทย - จีน ล่าสุด ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2564) 2) กระทรวงพาณิชย์-แผนปฏิบัติการการ เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ ภายใต้คณะกรรมการ ร่วมว่าด้วยการค้า การลงทุนและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างไทย-จีน (ระยะ 5 ปี ฉบับใหม่ พ.ศ. 2560-2564) และ ความตกลงด้านการค้าสินค้าระหว่างอาเซียน-จีน (Agreement on Trade in Goods of the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between the ASEAN and China) และ 3) กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ - คณะกรรมการร่วมระดับรัฐมนตรี ว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (ครร.) ไทย-จีน ที่ผ่านมาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการกลไกพัฒนาความร่วมมือด้าน อุตสาหกรรมกับสาธารณรัฐประชาชนจีนมาโดยตลอดเพื่อให้ สอดคล้องกับข้อเสนอของผลการศึกษาข้างต้นและทิศทางการ พัฒนาเศรษฐกิจของไทย

ข้อมูลอ้างอิง :

โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศจีน ระยะพลระยะที่ 2 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กรกฎาคม 2559

ภาพประกอบ :

www.chinatechnews.com

<http://snp.co.th/2016/02/snp-news-395/>

 Delivery process infographic

| designed by Vexels

การก่อตั้งองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ

(United Nations Industrial Development Organization: UNIDO)

กับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Industrial Development Organization: UNIDO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษ (Specialized Agencies) ภายใต้คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Council) ขององค์การสหประชาชาติ ก่อตั้งขึ้นในปี 2509 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับรายสาขา ผ่านการเสนอแนะนโยบายและการดำเนินโครงการความร่วมมือ องค์การ UNIDO มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ กรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 170 ประเทศ โดยประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิก UNIDO ตั้งแต่วันที่ 2511 และได้จัดตั้งสำนักงานภูมิภาค UNIDO ประจำประเทศไทย ณ กรุงเทพฯ เมื่อปี 2543 ซึ่งเป็นสำนักงานภูมิภาคแห่งแรกของ UNIDO โดยมีกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยประสานงานหลักของไทย ในโอกาสที่องค์การ UNIDO ได้ก่อตั้งครบรอบ 50 ปี เมื่อปี 2559 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจึงขอแนะนำเสนอบทบาทของ UNIDO และประสบการณ์การพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยและทิศทางความร่วมมือในอนาคต

หากย้อนกลับไปเมื่อ 50 ปีที่ผ่านมา ในช่วงการก่อตั้งขององค์การ UNIDO ประชากรไทยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 80 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และจากการสำรวจของธนาคารโลกในไทยพบว่า มีประชากรถึงร้อยละ 57 ที่ยังอยู่ใต้เส้นแบ่งความยากจน (Poverty line) ซึ่งคำนวณจากค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนวัยทำงานเฉลี่ยต่อปีในประเทศนั้น ๆ

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่มีการขุดค้นพบก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยในปี 2524 รวมถึงการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและการผลิตของประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของไทยมีการเปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่นั้นมา โดยในช่วงปี 2530 – 2538 เศรษฐกิจของไทยขยายตัวอย่างรวดเร็วถึงร้อยละ 9.1 ต่อปีทำให้ไทยถูกคาดการณ์ว่าจะเป็นอีกหนึ่งเสือเศรษฐกิจแห่งเอเชีย ต่อจากฮ่องกง สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน โดยที่ความร่วมมือระหว่างไทยกับ UNIDO ในขณะนั้นมุ่งเน้นไปที่การประเมินสำรวจและรายงานทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค ซึ่งทำให้ UNIDO มีความเข้าใจในสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของไทยเป็นอย่างดี และนำไปสู่การพัฒนาแผนและโครงการความร่วมมือเพื่อยกระดับอุตสาหกรรม รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมร่วมกันต่อมา

ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ไทยได้ดำเนินโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกับ UNIDO ครอบคลุมอุตสาหกรรมในสาขาต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษและกระดาษ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยา เหล็ก และเหล็กกล้า รองเท้า และสิ่งทอ รวมถึงโครงการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการก่อตั้งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (Industrial Estate Authority of Thailand) ตลอดจนการพัฒนามาตรฐานด้านอุตสาหกรรมของประเทศ นอกจากนี้ ในปี 2527 ไทยยังได้ขอรับการสนับสนุนจาก UNIDO ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคในการออกกฎระเบียบเพื่อควบคุมมลพิษในสิ่งแวดล้อม (Environmental Pollution Control) ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือในด้านการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และอย่างยั่งยืนระหว่างไทยและ UNIDO

ตั้งแต่ปี 2550 ภายใต้ความร่วมมือกับกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก(Global Environment Fund:GEF) UNIDO สามารถเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลกได้ถึง 15.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับการดำเนินโครงการในประเทศไทย และ 4.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับโครงการระดับภูมิภาคและระดับโลกของไทย เพื่อช่วยให้ประเทศไทยบรรลุความตกลงพหุภาคีทางด้านสิ่งแวดล้อม (Multilateral Environment Agreements: MEAs) ซึ่งประกอบด้วย อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants) และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) โดยได้นำงบประมาณเหล่านี้ไปใช้ดำเนินโครงการความร่วมมือเพื่อพัฒนาการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในภาคอุตสาหกรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านความร่วมมือใต้-ใต้แก่กลุ่มประเทศ CLMV การใช้เทคโนโลยีสะอาดสำหรับธุรกิจเกิดใหม่ (start-ups) และการลดการปล่อยสารมลพิษจากการหลอมโลหะไปสู่สิ่งแวดล้อม

ในปี 2560 UNIDO และกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำลังวางแผนที่จะดำเนินโครงการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานจากโรงงานอุตสาหกรรมและเมือง เพื่อส่งเสริมให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (eco-industrial towns) โดยการใช้เทคโนโลยีเคมีสีเขียวในการผลิต เพื่อให้อุตสาหกรรมและเมืองสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน ภายใต้โครงการ Application of Urban-Industry Symbiosis with Green Chemistry to reduce releases of POPs and hazardous chemicals as well as GHG Emission โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการปล่อยมลพิษลดลง (Low carbon technology) และเทคโนโลยีเคมีสีเขียว (green chemistry technology) ในการผลิต เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานจากโรงงานอุตสาหกรรมและเมือง ทำให้อุตสาหกรรมและเมืองสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ โครงการดังกล่าวยังช่วยเสริมสร้างหุ้นส่วนระหว่างภาคอุตสาหกรรมในการจัดการทรัพยากรและของเสียร่วมกัน ซึ่งเป็นการส่งเสริมหลักการ 3Rs กล่าวคือ **การลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และ การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)**

นอกจากนี้ หลังจากที่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ปี ค.ศ. 2030 ขององค์การสหประชาชาติได้รับการรับรองจากประเทศต่าง ๆ ในปี 2558 แล้ว UNIDO ได้นำ SDGs มาเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและครอบคลุม (Inclusive and Sustainable Industrialization: ISID) ร่วมกับประเทศสมาชิก เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจโดยมีอุตสาหกรรมเป็นกลไกขับเคลื่อนควบคู่ไปกับการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยประเทศไทยได้ดำเนินการตามเป้าหมายและแนวทางดังกล่าวผ่านการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

รวมถึงดำเนินการตามความตกลงพหุภาคีทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การควบคุมสารเคมีตามที่กำหนดในอนุสัญญาสตอกโฮล์ม และในอนุสัญญามินามาตะ โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายเพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและครอบคลุม เช่น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่ง UNIDO มีบทบาทในการติดตามและสนับสนุนการดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยในเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและครอบคลุมผ่านการสนับสนุนด้านนโยบาย องค์ความรู้ และเทคโนโลยี เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยได้มาตรฐานทัดเทียมระดับสากล

ปัจจุบัน กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการความร่วมมือกับ UNIDO เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมโดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และการพัฒนาผู้ประกอบการ ภายใต้ความยั่งยืนด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมร่วมกันหลายโครงการ อาทิเช่น

- โครงการ Thailand's Industrial Energy Efficiency โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในโรงงานอุตสาหกรรมโดยการวิเคราะห์และปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของระบบต่าง ๆ เช่น ระบบไอน้ำ ระบบอัดอากาศ และระบบพัดลม เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการด้านพลังงาน (ISO 50001) และนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในด้านต้นทุน

- โครงการ GEF/UNIDO Cleantech Programme for SMEs in Thailand โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยีสะอาดสำหรับวิสาหกิจ SMEs รวมทั้งในกลุ่มผู้ริเริ่มธุรกิจ (start-ups) ใน 4 สาขา ได้แก่ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ของเสียเป็นพลังงาน และพลังงานหมุนเวียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนา นวัตกรรมเทคโนโลยีสะอาด และผลักดันให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดเพื่อรองรับตลาดโลก รวมถึงเกิดความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับเอกชน

- โครงการ Greening Scrap Metal Value Chain through Promotion BAT/BEP for Scrap Pre-Treatment to Reduce U-POPs Releases from Recycling Facilities โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาด้านมลพิษทางอากาศจากการหลอมเศษโลหะที่มักจะมีการปนเปื้อนของสารมลทินต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดก๊าซเสียที่เป็นสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมรีไซเคิลเศษโลหะตระหนักถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างองค์ความรู้ในการคัดแยกและการปรับปรุงคุณภาพเศษโลหะก่อนนำไปหลอม

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการประสานนโยบายกับ UNIDO ผ่านการเข้าร่วมประชุมต่าง ๆ ของ UNIDO รวมถึงสำนักงานภูมิภาค UNIDO ประจำประเทศไทย และหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีการดำเนินโครงการความร่วมมือกับ UNIDO หรือประสงค์จะยื่นข้อเสนอโครงการฯ ตลอดจนจัดสรรหมุนเวียนเจ้าหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรมไปปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่โครงการฝ่ายไทย (National Programme Officer) ณ สำนักงานภูมิภาค UNIDO ประจำประเทศไทยในแต่ละปีงบประมาณ รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านปัจจัยพื้นฐานเพื่อให้การปฏิบัติงานร่วมกับ UNIDO เป็นไปอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ

ภาพกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านความร่วมมือได้ - ได้ แก่ผู้เข้าร่วมสัมมนาจากประเทศเวียดนาม เมียนมา และ สปป.ลาว ในปี 2559 ของ UNIDO

จัดทำโดย

นายสรวิศ ชัยเลิศฉัตรกุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นางศุภรศิริ แจ่มสุข, สำนักงานภูมิภาค UNIDO ประจำประเทศไทย

ภาพ :

http://www.freepik.com/free-vector/cityscape-and-factory_803781.htm >Designed by Freepik

สรุปสถานการณ์

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนพฤศจิกายน 2559

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ

สถานการณ์การผลิตของอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญที่ขยายตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเหล็ก อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์

- **อุตสาหกรรมการผลิตเหล็ก** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 19.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีความต้องการสินค้าเหล็กใช้อ้อย เหล็กลวด เนื่องจากราคาในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น และเหล็กแผ่นเคลือบโครเมียม เหล็กแผ่นรีดร้อนที่เร่งผลิตป้อนให้กับอุตสาหกรรมยานยนต์

- **อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 11.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อันเป็นผลมาจากการขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มสินค้าเช่น เซอร์โวมอเตอร์ ไมโครโปรเซสเซอร์ในเครื่องจักร อุปกรณ์ และยานยนต์

- **อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 1.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อันเป็นผลมาจากกลุ่มการผลิตรถยนต์โดยสารขนาดเล็ก และรถ PPV ที่เพิ่มขึ้น

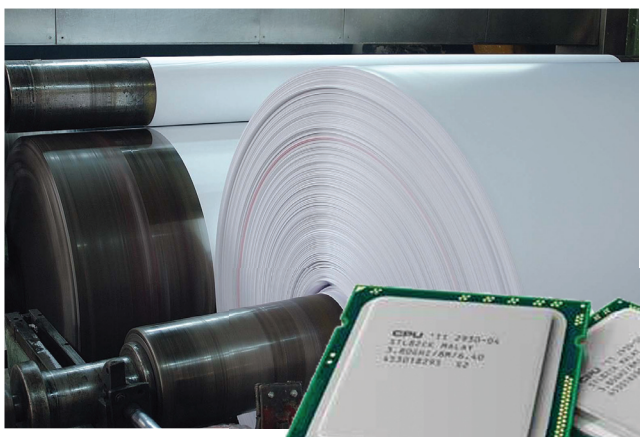
สำหรับสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่หดตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องดัดที่ไม่มีแอลกอฮอล์ อุตสาหกรรมการผลิตเม็ดพลาสติกและอุตสาหกรรมการผลิตเยื่อกระดาษ กระดาษ และกระดาษแข็ง

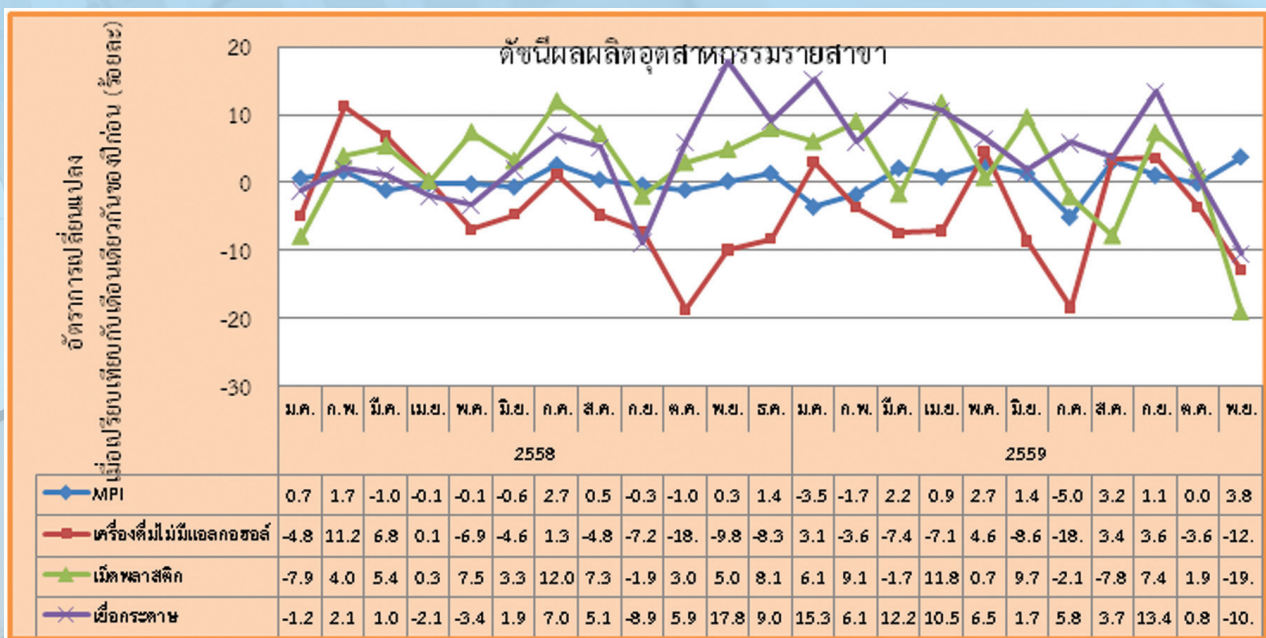
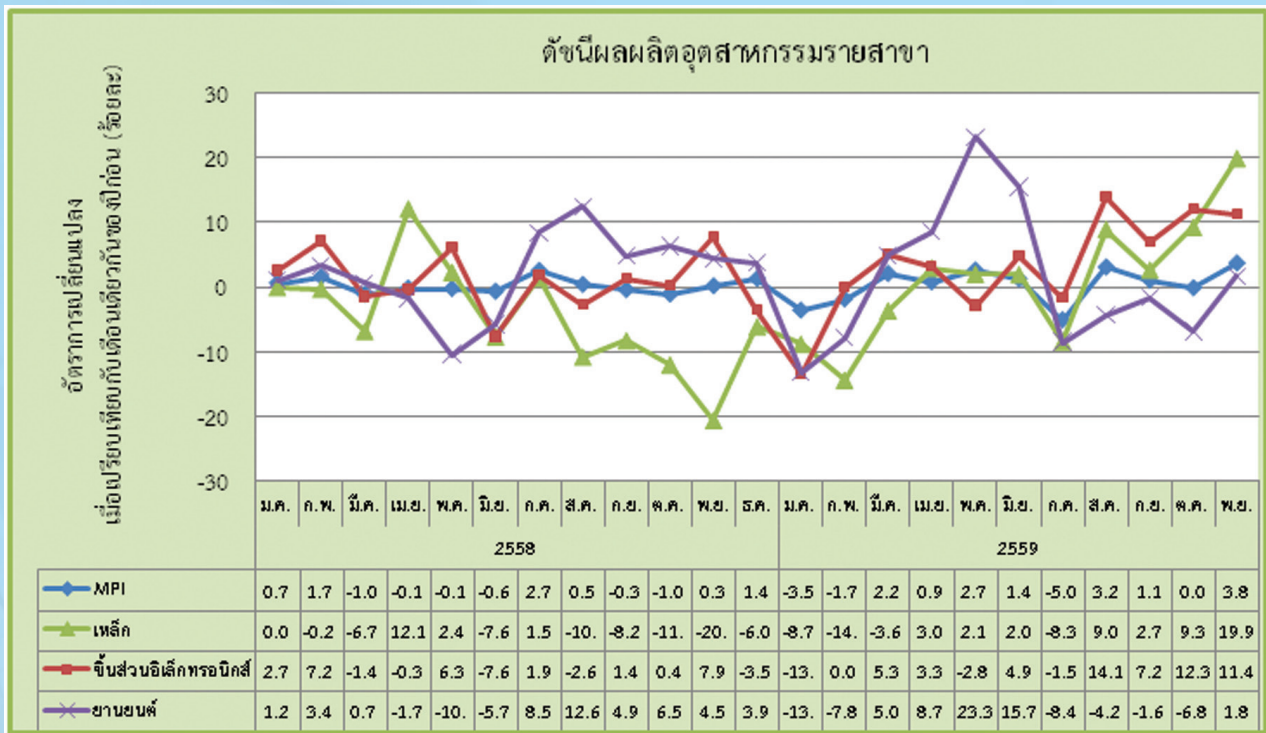

- **อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องดัดที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 12.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะในกลุ่ม โซดา และน้ำอัดลม เนื่องจากการปรับปรุงเคลื่อนย้ายเครื่องจักรบางส่วนทำให้ไม่สามารถผลิตได้เต็มที่

- **อุตสาหกรรมการผลิตเม็ดพลาสติก** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 19.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ในกลุ่มเม็ด LDPE HDPE PP ที่ใช้ผลิต ถุงหิ้ว ถุงเย็น ขวด และบรรจุภัณฑ์ ซึ่งการผลิตที่ลดลงเป็นผลมาจากจำนวนวัน shutdown เพื่อหยุดซ่อมบำรุงเครื่องจักรที่มากกว่าปีก่อน

- **อุตสาหกรรมการผลิตเยื่อกระดาษ กระดาษ และกระดาษแข็ง** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 10.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากแนวโน้มสื่อดิจิทัลเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการใช้กระดาษลดลง

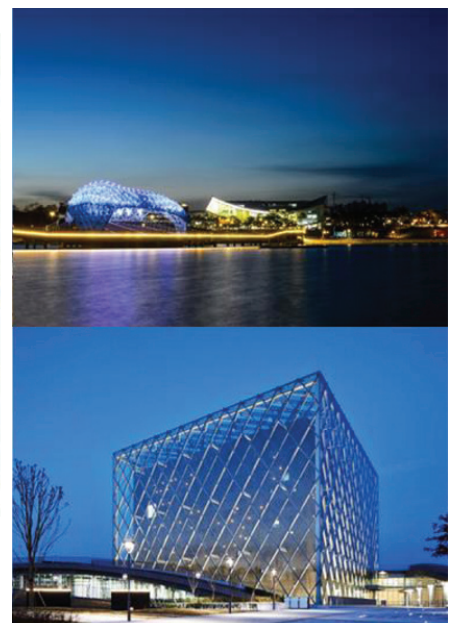
เซจง

เขตปกครองพิเศษ เมืองแห่งความสุข ต้นแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน ของสาธารณรัฐเกาหลี

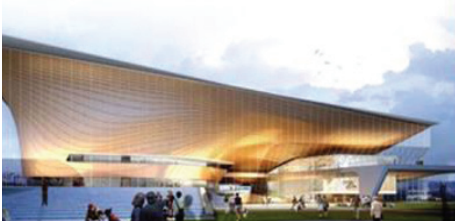
สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ใน สมัยราชวงศ์โชซอน ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายของระบบการปกครองของเกาหลีก่อนจะถูกล่าอาณานิคมจากญี่ปุ่น พระเจ้าเซจงมหาราช พระมหากษัตริย์พระองค์ที่ 4 (พ.ศ. 1940 ถึง พ.ศ. 1993) ทรงเป็นที่รู้จักจากการที่ทรงประดิษฐ์อักษรเกาหลี เนื่องจากตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนานชาวเกาหลีไม่มีอักษรเป็นของตนเองแต่ใช้อักษรของจีน เรียกว่าฮันจา ซึ่งเป็นอักษรที่สลับซับซ้อนในการเขียนเรียนรู้และจดจำ ในปี พ.ศ. 1989 ประวัติศาสตร์เกาหลีบันทึกว่า พระเจ้าเซจงมหาราช ได้ทรงประดิษฐ์อักษรเกาหลี เรียกว่า ฮันกิล รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมเกาหลีอย่างแพร่หลาย ทำให้ชาวเกาหลีมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมาจนถึงทุกวันนี้ โดยชาวเกาหลี ได้ตระหนักถึงพระมหากรุณาธิคุณและระลึกถึงพระองค์ท่าน จากภาพพระสาทิสลักษณ์ที่ปรากฏบนธนบัตร 10,000 วอนของเกาหลี และนับตั้งแต่การแบ่งประเทศออกเป็นเหนือและใต้บนคาบสมุทรเกาหลี ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ลี้ซุดอลง สาธารณรัฐเกาหลี มีกรุงโซลเป็นเมืองหลวงและได้พัฒนาเมืองมาตลอดระยะกว่า 60 ปี จนกระทั่งต้นปี พ.ศ. 2550 รัฐบาลเกาหลี ได้วางแผนที่จะสร้างเขตปกครองพิเศษชื่อว่า **เขตปกครองพิเศษเซจง** (Sejong Metropolitan Autonomous City) โดยตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่พระเจ้าเซจงมหาราช บิดาแห่งอักษรเกาหลี

เขตปกครองพิเศษเซจง พื้นที่ตั้งอยู่บริเวณภาคกลางของสาธารณรัฐเกาหลีใกล้กับเมืองแทจอน ซึ่งใช้เวลาเดินทางโดยเส้นทางรถยนต์ประมาณ 2 ชั่วโมงจากกรุงโซล มีเส้นทางรถไฟปกติและรถไฟความเร็วสูงผ่านไปยังภูมิภาคอื่นของประเทศ และสนามบินนานาชาติของจู ตั้งอยู่ในระยะทางที่เหมาะสม โดยเริ่มการก่อสร้างปี พ.ศ. 2546 ดำเนินการย้ายส่วนราชการหลักออกจากเมืองหลวง ในเบื้องต้นเมืองเซจงใช้เป็นที่ตั้งของ 9 กระทรวงและหน่วยงานราชการระดับชาติ 4 แห่ง โดยได้เปิดตัวเมืองเป็นทางการเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2558 หน่วยงานของรัฐบาลอีก 36 แห่ง ได้ย้ายตามมาสมทบเพื่อให้ส่วนราชการได้ย้ายมาอยู่รวมกันโดยครบถ้วน

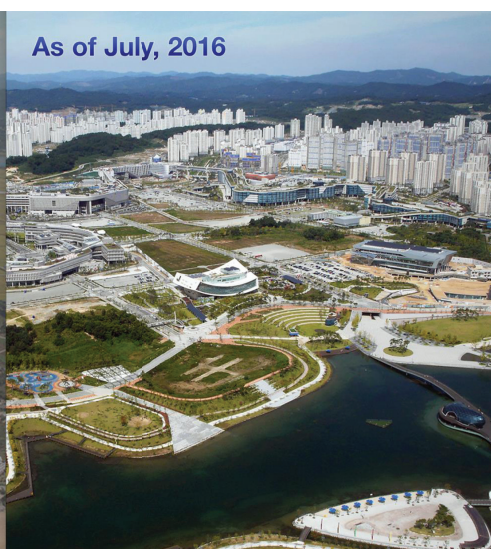
การพัฒนาเมืองแห่งใหม่นี้ รัฐบาลเกาหลีมีเป้าหมายที่จะให้เมืองเซจงเป็นศูนย์กลางต้นแบบการพัฒนาเพื่อเป็นเมืองแห่งความสุขของเกาหลีในศตวรรษที่ 21 ทั้งในรูปแบบของการสร้างความสมดุลของระบบบริหารราชการของประเทศ ด้วยพื้นที่จำนวน 465 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรเดิม 245,000 คน และวางเป้าหมายประชากรในพื้นที่ไม่เกิน 800,000 คน โดยเป็นฐานที่ตั้งของหน่วยงานของศูนย์ราชการหลักของประเทศกว่า 40 แห่ง หน่วยงานด้านการวิจัยแห่งชาติกว่า 15 แห่ง ลดความแออัดของหน่วยงาน ซึ่งไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่ในเมืองหลวง

กรุงโซล มาบริหารงานควบคู่ไปกับหน่วยงานระดับท้องถิ่นและการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรและธรรมชาติ รวมทั้งการส่งเสริมด้านระบบการศึกษาและวัฒนธรรมในท้องถิ่นและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเป็นเมืองแห่งความสุข ทั้งนี้ รัฐบาลเกาหลีได้วางกรอบแนวทางการพัฒนาเพื่อความเป็น Sejong Smart City โดยใช้เทคโนโลยีและนาระบบดิจิทัลมาพัฒนาในทุกรูปแบบ ได้แก่

- **Eco City** เมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประชาชนและธรรมชาติสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งพื้นที่ของเมืองเซจง มีการจัดสรรพื้นที่สีเขียวทั่วเมืองทั้งสวนป่า สวนสาธารณะ แหล่งน้ำที่อยู่อาศัย ศูนย์ราชการ แหล่งธุรกิจและอุตสาหกรรม พื้นที่เกษตรกรรม โดยปัจจุบันพื้นที่สีเขียวต่อประชากรคิดเป็นร้อยละ 52 การสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือก และสร้างพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อใช้ประโยชน์ในบ้านเรือนและอาคารสำนักงาน

- **Public Transportations** พัฒนาพื้นที่อยู่อาศัยให้สามารถเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะหลักของเมือง โดยยึดหลักการของการอำนวยความสะดวกของการเดินทางระหว่างสถานที่ที่อยู่อาศัยและสถานที่ทำงาน ในปัจจุบัน สัดส่วนเป้าหมายของการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะคิดเป็นร้อยละ 70 แม้ในช่วงแรกจะยังไม่มียระบบ

ขนส่งมวลชนรถไฟใต้ดิน แต่เมืองเซจงสามารถจัดบริการรถบัสขนส่งมวลชนปกติ และระบบขนส่งพิเศษ (Bus Rapid Transit : BRT) โดยรถยนต์พลังงานไฟฟ้า (Electrical Bus) เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม โดยผู้โดยสารสามารถเดินทางเข้าสู่พื้นที่ในเมืองได้ทุกแห่งภายในระยะเวลาเพียง 20 นาที นอกเหนือจากเส้นทางรถยนต์ปกติระยะทาง 392 กิโลเมตร เมืองเซจงยังได้มีการจัดสรรเส้นทางสำหรับรถจักรยานที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายทั้งเมืองรวมระยะทาง 400 กิโลเมตร ปัจจุบันมีสัดส่วนเป้าหมายของการใช้รถจักรยานที่ร้อยละ 20 ทั้งนี้ ได้มีการจัดสรรรถจักรยานให้บริการไว้ทั่วทั้งเมือง โดยประชาชนสามารถยืมและส่งคืนรถจักรยานได้ทุกแห่ง ทั้งนี้ทุกระบบขนส่งอำนวยความสะดวก และควบคุมด้วยระบบ Smart Service ผ่าน Application ต่าง ๆ บนโทรศัพท์มือถือ

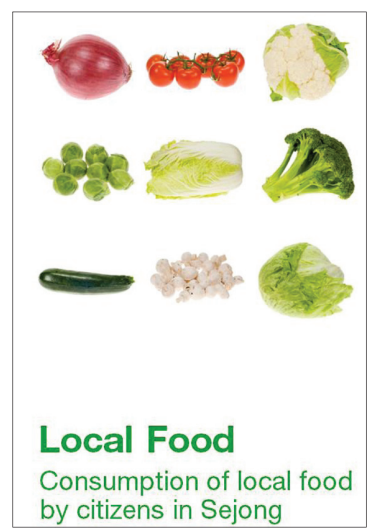
● **Ubiquitous City** ประชาชนในเมืองเซจงใช้ชีวิตด้วยความสะดวกสบายและความปลอดภัยด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและสังคมดิจิทัล เริ่มตั้งแต่ทั้งการอยู่อาศัยภายในบ้าน เช่น การจัดการอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้านทุกชนิดตั้งแต่ตื่นนอน ควบคุมอุณหภูมิภายในอาคาร การจัดเตรียมอาหาร ความบันเทิง การศึกษา และการใช้ชีวิตภายนอกบ้าน การควบคุมระบบการจราจรทางบกและความปลอดภัยของชีวิต ด้วยศูนย์ควบคุมจากส่วนกลาง รวมทั้งระบบการขนส่งมวลชนการพยากรณ์อากาศ รายงานสภาพการจราจร

● **World Class Education** ส่งเสริมระบบการศึกษาแบบ Smart School ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมและมัธยม สร้างความร่วมมือกับบริษัทด้านเทคโนโลยีของโลก พัฒนาการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาสาขาที่จำเป็นเพิ่มเติม

● **Integrated Design** ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีควบคู่กับการประยุกต์การออกแบบเพื่อความทันสมัย สร้างเอกลักษณ์รูปแบบของสิ่งก่อสร้างและพื้นที่ต่าง ๆ ภายในเมือง เพื่อให้สะท้อนภาพลักษณ์ของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

● **Mutual Growth** สร้างความสมดุลระหว่างการสร้างเมืองใหม่และพื้นที่ที่ถืองเดิมซึ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรมโดยจัดสรรพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเพิ่มเติม 838,842 ตารางเมตร นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค 430,579 ตารางเมตร และนิคมอุตสาหกรรมในอนาคต 557,411 ตารางเมตร เพิ่มเติมจากเดิมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมอยู่แล้วในพื้นที่ อาทิ อาหารและเครื่องดื่ม บีโตร์เคมี เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ แก้ว กระจก ผลิตภัณฑ์โลหะ และส่วนประกอบของชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นต้น

ตลอดช่วงระยะเวลาที่สามปีนับตั้งแต่การก่อตั้งเมืองเซจง รัฐบาลเกาหลีฮันยอนเป้าหมายการสร้างสมดุลระหว่างความเจริญเติบโต และการสร้างความสุขร่วมกันให้กับประชาชนในท้องที่ เพื่อให้เซจงเป็นเมืองแห่งความสุขอย่างแท้จริง โดยคาดหวังให้เป็นเมืองต้นแบบของระบบการบริหารราชการหลักของชาติและเป็นเมืองที่มีความเจริญแห่งอนาคตควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2 Public transportation

- Developing residential zones along the axis of public transportation
- Applying principle of proximity between workplace and residence

Target public transport share : 70% (Paris 59%)

Access to anywhere in the city within 20 minutes

Target bike mode share : 20% (Japan 25%, Netherlands 43%)

The central axis of public transportation

Settlement area

Bike road network 401 km

	Elementary school	Middle school
Sejong city	20.1	23.1
OECD	21.2	23.4

จัดทำโดย
นายชาติ ชันศิริ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ข้อมูลอ้างอิงและภาพประกอบ
1. Capacity Building Workshop for Sustainable Development
December 5-10, 2016 ,Sejong City, Republic of Korea
2. <https://www.th.wikipedia.org>
3. <http://www.sejong.go.kr>

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วย นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้บริหาร ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ สศอ. เดินทางไปสัมมนาเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “สืบสานพระราชปณิธานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและจริยธรรม” เมื่อวันที่ 16-18 ธันวาคม 2559 ณ ศูนย์การศึกษาการพัฒนาเขานินชอนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดฉะเชิงเทรา และโรงแรมแคนทารี 304 จังหวัดปทุมธานี

นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าวดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนพฤศจิกายน 2559 ขยายตัวสูงสุดในรอบ 43 เดือน ทำให้ 11 เดือนแรกของปี 2559 MPI ขยายตัวร้อยละ 0.4 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 29 ธันวาคม 2559 ณ สศอ.

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สถาบันพลาสติก และสถาบันยานยนต์ อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2559 ณ บริเวณท้องสนามหลวง

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมทำบุญตักบาตรแด่พระภิกษุสงฆ์ จำนวน 65 รูป เนื่องในวาระดิถีขึ้นปีใหม่พุทธศักราช 2560 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 5 มกราคม 2560 ณ กระทรวงอุตสาหกรรม

แนะนำ

รายงานการศึกษาและวิจัยด้านอุตสาหกรรม

โครงการจัดทำตารางความเชื่อมโยงระหว่างสินค้าอุปโภคบริโภคและการผลิตภาคอุตสาหกรรม

โครงการจัดทำและพัฒนาแบบจำลองเพื่อการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม

โครงการศูนย์วิเคราะห์รายงานสภาวะและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม

โครงการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบ : กรณีศึกษาประเทศไทย เกาหลีใต้ อินเดีย จีน

นอกจากที่แนะนำมาแล้ว ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ยังมีรายงานการศึกษาและวิจัย ด้านอุตสาหกรรมในรายสาขาอื่นๆ ให้บริการอีกมากมาย ท่านสามารถใช้บริการได้ที่ ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ชั้น 2 อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม โทร 0 2202 4349 หรือที่ Website : <http://intra.oie.go.th/elibrary/>

75/6 ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7023
www.oie.go.th